

A legnagyobb reménység

Lekció: Jel 20, 11-15. 21, 1-5

Gazdagrét, 2022. 12. 25.

Textus: 1Kor 15, 26.47-49:

„Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. (...) Az első ember a föld porából való, a második ember mennyből való. Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyiek is. És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is.”

Kedves Testvérek!

Itt vagyunk az ünnepben, karácsony van. Ünnepeink Jézus Krisztus születését, az Isten Fia testet öltését, a Világ Világosságának eljövetelét az év legsötétebb napjaiban. Emlékeztünk arra adventben, hogy eljött egykor, megvallottuk annak az igazságát, hogy Ő itt van ma is közöttünk a Szentlélek által, az Ő országa már köztünk van. S reménységünk és hitünk van rá, hogy visszajön és újra eljön majd az Ő dicsőségében.

Itt vagyunk az ünnepben, s eszünkbe jut a karácsonyi történet, pásztorok a mezőn, angyali seregek megjelenése, Betlehemben egy istállóban, kis jászolban egy újszülött. Napkeleti bölcsek érkeznek, akiket a csillag vezet és hódolnak előtte. Mindenki, aki találkozik vele, leborul előtte, imádja Őt, kinek születésével annyi ígéret teljesült be.

Itt vagyunk ezen a karácsonyon és velünk vannak ezek az ünnepi történetek. S velünk van ennek az évnek a vége felé közeledve, visszatekintve a hála, hogy Isten megtartotta az életünket s az a fáradtság, az az ólmos, megnehezült és kimerítő emlékezés, amit nem zárhatunk ki az ünnepi pillanatokból: mennyire harcos évünk volt... harcok kívül és belül, nem várt fordulatok...

Itt vagyunk karácsonykor, e világ részeként, ami nincs a legjobb formájában, s közben a saját életünkben is referenciapont az ünnep: a legnagyobb örömök, a legmélyebb fájdalmak ehhez kötődnek. Hálások vagyunk akár új életekért, aki már velünk van s akiről tavaly ilyenkor még nem is sejtettük, hogy velünk lehet. S annak a hiánya is itt van, aki már nincs velünk. Vagy annak a valósága, hogy van, amiben tavaly ilyenkor még reménykedtem, de semmi nem változott.

Drága Testvéreim, ebbe a valóságba, a mi valóságunkba lép ma is be Jézus, aki jelen van az Ő Szentlelke és Igéje által. Közösséget vállal velünk a testet öltött Isten. És arra hív ebben az ünnepben is, hogy ne maradjunk a felszínen! Ragadjuk meg a lényegét, az ünnep valódi üzenetét, a szívét.

Mi az ünnep lényege, a legfontosabb, amit meg kell ma hallanunk?

Isten Igéje egy húsvéti textusból szólít ma meg minket ennek a kapcsán. Így karácsony első ünnepén, nem pásztorok, zengedező angyali karok, beteljesült prófécia, örvendező szemtanúk, hanem Pál apostol szavain keresztül szólít meg minket Istenünk. Amit felolvastam, a feltámadás üdvrendjének sorát írja le, Pál tanítja erre a Korinthusi gyülekezetet. Az a tanítás, amit nagyon sokan nem tudnak elfogadni, amihez vonakodva állnak keresztyénként is.

1. A legnagyobb ellenségünk

„Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.” – áll egy sírkövön. Egy kis falu temetőjében, egy házaspár sírján. Hitvallásként, reménységként, üzenetként. Figyelmeztetés mindazok számára, akik harcba indulnak a halál erőivel szemben, akik lehetetlen küldetések előtt állnak, akik számára teljesen bizonytalan a jövő. Azoknak, akik a halál és az elmúlás tényével szembesülve elcsüggednek és el-elengedik az életben való örömet. S ahol az életben való részvétel csökken, ott egyre növekszik a halálfélelem s a szorongás.

Igen, a legnagyobb ellenségünk nem valamilyen ember, nem egy személy, nem egy filozófiai irányzat, nem egy nép, nem a korszellem. A legnagyobb ellenség a halál. Azért lett a legnagyobb ellenséggé, mert az ember elfordult Istentől. A bűn, az Isten ellen való lázadás által betörték a halál erői az ember életébe és jelen vannak s mindenkit ellenállhatatlanul sodornak a végső elmúlás felé. A legnagyobb ellenség a minden halandó számára megkerülhetetlen valóság, amivel szembesülve a költő is felkiált: „Ó, jaj, meg kell halni, meg kell halni!”

Nincs jobb referenciapont a karácsonynál, ami emlékeztet minket erre (talán még a születésnapunk), hogy múlik az időnk és egy nap véget ér. A lényeg szempontjából teljesen mindegy, hogyan ünnepléd a karácsonyt vagy mennyire kerülsz ünnepi hangulatba... Ezen az ünnepen a legfontosabbra figyeljünk: mi a legfontosabb kérdés, amit fel kell tenned és amire a legmegfelelőbb választ kell kapnod?

A legfontosabb kérdés az, hogy mit kezdesz a legnagyobb ellenséggel? Nem, nem kell neked magadnak kitalálnod erre a választ, nem kell megalkotnod a magad túlélési stratégiáit, nem kell kísérletezned azzal, hogyan alkothatnál maradandót, vagy hogyan tehetnél úgy, mintha ennek a kérdésnek semmi jelentősége nem lenne.

Isten ugyanis, a szerető mennyei Atyád megadta a választ, elkészítette az utat és azt akarja, hogy ezt ragadd meg, fogadd el s köteleződj el benne újra! Mert lehet, hogy már elfogadtad az Ő szeretetét, de az életedben mégis sokat szenvedsz a halálfélelemtől, az elmúlástól, a bűn valóságától.

„Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.” Hitvallás, üzenet, reménység. A legfontosabb, amit életedben hallottál! A leggyőzedelmesebb hitvallás, a legfontosabb üzenet, és az egyetlen valódi reménység.

2. Az egyetlen reménység

Mi az egyetlen valódi reménységünk a halállal szemben? Az, drága Testvéreim, amit most ünneplünk karácsonykor, hogy a „második Ádám” – Krisztus testet öltött! Belejött ebbe az állapotba, így váltott meg bennünket!

Az első teremtetett ember, akit Isten a saját képmásaként alkotott, elbukott, de Isten elküldte a szabadítót, a megváltót, a Fiút, aki Isten tökéletes mása. Őt, aki tökéletes és hibátlan ember volt és Isten is egyszerre. S ezt nem azért tette, hogy megmutassa nekünk, hogy kell élni, nem példát adott csupán, nem megerősítette a távolságot, nem növelte a kontrasztot azzal, hogy milyennek is kellene lenni. Hanem Ő betöltötte Isten törvényét, s odaadta magát tökéletes áldozatként: meghalt, feláldozta magát a bűneinkért. Meghalt s magával ragadta a halálba a bűneink büntetését. Elkárhozott helyettünk, alászállt a pokol mélységeibe, hogy mindannak, aki benne hisz, sose kelljen bejárnia ezt az utat. És az Atya feltámasztotta Őt a halálból, annak a bizonyítékként, hogy elfogadta az áldozatot, megpecsételve a bűn és a halál feletti győzelmét.

Ez a győzelem valós és egyre inkább jelen is van ebben a világban, s egy nap, mikor visszatér Jézus, utolsó ellenségként teljesen eltöröltetik a halál. Ez nem emberi vágy, nem valami hiú ábránd, hanem ez Isten Igéje, ez Isten igazsága és az egyetlen el nem múló reménység, az egyetlen válasz a legfontosabb kérdésre.

Ezt ünnepeljük ma: hogy legyőzetett a legnagyobb ellenség! Ha Krisztusban vagy, hittel elfogadod az ő áldozatát, amit érted is tett, részed lesz a mennyei létben is! Mindegy, miből érkeztél, ez a reménység ma a tiéd lehet.

És a tiéd lehet a legnagyobb öröm, hogy a legnagyobb ellenség legyőzetett! Megtört a sötétség, felkelt a nap, eljött a Világosság! Minden más öröm ebből fakadhat! A legnagyobb félelem legyőzetett, így hihetetlen mértékben megnőhet az életben való részvétel valósága és öröme!

3. Mit tegyünk most?

Drága Testvérek, öleljük ma magunkhoz ezt a kegyelmet, a legnagyobb ajándékot! Egyenként és közösségként is így lehetünk az öröm emberei.

Megmentett, megszabadított! Akkor is igaz ez, ha ettől egy csapásra nem oldódik meg minden az életben, mert még hordozzuk ennek a megtört világnak a valóságát, úton vagyunk, küzdünk, de már nem kell rettegnünk.

Végtelen szeretettel szeret az Isten és ez adhatja a legnagyobb szabadságot a világon.

Szabad vagy szeretni, mert Ő megszabadított!

Nem kell ellenségesnek lenni: lehet megbocsátani, újat kezdeni...

Szabad vagy bocsánatot kérni Istentől. Szabad vagy bocsánatot kérni és megvallani a bűneidet, amit meglátsz az Ő világosságában. Ezek többé nem választhatnak el tőle, mert legyőzetett a legnagyobb ellenség.

Szeretheted a másik embert is! Véget érhet akár évek óta tartó ellenségeskedés: nem azért, mert megváltozott a másik, hanem mert Isten megszabadít, újat kezd és begyógyítja a sebeket, újat ad.

Szeretheted magadat is! Nem kell más s önmagad ellenségének lenned! Nem kell bántani magadat a hibáidért, nem kell kárhoztatni magadat, mert az nem az életre visz. Szeretheted magadat és elfogadhatod úgy, ahogy vagy, mert ezt teszi az Isten is. Ez a szeretet fog átformálni és gyógyítani.

Isten adja meg, hogy egyéni és közösségi reménységünk erősödjön és újuljon meg ezen az ünnepen!

Jöjjetek, imádjuk a mi mennyei királyukat, az Uraknak Urát, a feltámadott, győztes, Úr Jézus Krisztust, aki legyőzte a legnagyobb ellenséget, a halált és elhozta számunkra ez elmúlhatatlan életet! Hódoljunk előtte, mert méltó rá! Ámen!

(Thoma László)